

Cauza C-324/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

19 aprilie 2019

Instanța de trimitere:

Finanzgericht Hamburg (Germania)

Data deciziei de trimitere:

3 aprilie 2019

Reclamantă:

eurocylinder systems AG

Pârât:

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal Hamburg)

Ordonanță

în litigiul introdus de
eurocylinder systems AG

[omissis]

- reclamantă -

[omissis]

împotriva

Hauptzollamt Hamburg (Direcția vamală din Hamburg-Stadt)

[omissis]

- pârât -

având ca obiect taxe vamale (inclusiv tarif vamal)

La 3 aprilie 2019 [omissis], Secția a 4-a a Finanzgericht Hamburg [omissis]

[omissis]

[omissis] [OR 2]

a hotărât:

1. Suspendă procedura până la pronunțarea unei decizii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
2. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare referitoare la validitatea unui act adoptat de instituțiile Uniunii prin intermediul unei cereri de decizie preliminară:

Este valid Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, origine din Republica Populară Chineză?

[omissis]

[omissis] [informații procedurale] [OR 3]

Motive

I.

- 1 Reclamanta solicită rambursarea taxelor antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi obținute fără sudură origine din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”).
- 2 Reclamanta, care produce butelii din oțel pentru înaltă presiune, a importat în perioada mai 2014-decembrie 2015 țevi din oțel fără sudură din RPC, pentru care a achitat o sumă totală de peste 1 milion de euro reprezentând taxe antidumping în temeiul Regulamentului (CE) nr. 926/2009 (JO 2009, L 262, p. 19). Unul dintre aceste importuri a avut loc la 4 noiembrie 2014. La această dată, reclamanta a pus în liberă circulație țevi din oțel de la subpoziția 7304 5993 20 0 din Nomenclatura combinată sub codul adițional TARIC A950. Producătorul țevilor era Tianjin Pipe (Group) Corporation (în continuare „TPCO”). Prin decizia privind stabilirea taxelor la import din 4 noiembrie 2014 (AT/C/40/17432/11/2014/4851), pârâțul a stabilit în acest scop o taxă antidumping în cuantum de 22 123,10 euro. Taxa vamală se calculează în funcție de tariful vamal antidumping stabilit pentru respectiva societate de 27,2 % pentru producătorii cooperanți menționați la articolul 1 alineatul (2) coroborat cu anexa la Regulamentul (CE) nr. 926/2009. TPCO se numără printre acești producători cooperanți.

- 3 Prin scrisoarea din 6 noiembrie 2017, reclamanta a solicitat rambursarea taxelor antidumping stabilite prin decizia din 4 noiembrie 2014. [omissis]
4. Reclamanta își întemeiază cererea de rambursare pe faptul că Tribunalul Uniunii Europene (denumit în continuare „Tribunalul”) ar fi anulat, prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014 (T-528/09), temeiul juridic pentru colectarea taxelor antidumping - Regulamentul (CE) nr. 926/2009 - în legătură cu exporturile unor produse fabricate de Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd. Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”) ar fi respins, prin Hotărârea din 7 aprilie 2016 (C-186/14 P și C-193/14 P), căile de atac formulate împotriva acestei hotărâri. Motivele de anulare ar fi fost unele de natură generală, și nu unele limitate la producătorul reclamant. Prin urmare, Regulamentul nr. 926/2009 nu ar fi aplicabil. **[OR 4]**
- 5 Prin decizia din 12 decembrie 2017 (AT/S/00/581/12/2017/4850), pârâtul a respins cererea de rambursare. Hotărârea Tribunalului menționată s-ar aplica doar producătorului reclamant, nu însă și importurilor reclamantei.
6. Contestația formulată prin memoriul din 20 decembrie 2017 a fost respinsă de pârât prin decizia privind contestația din 23 august 2018 (RL 490/17). Întrucât Regulamentul (CE) nr. 926/2009 nu ar fi fost anulat cu efect față de toți operatorii economici interesați, articolul 2 alineatul (2) coroborat cu anexa la acest regulament ar constitui încă temeiul juridic pentru colectarea taxelor antidumping a căror rambursare a fost solicitată.
- 7 Prin acțiunea introdusă la 28 septembrie 2018, reclamanta și-a menținut pretențiile. Aceasta invocă nulitatea *erga omnes* a regulamentului. Ea se întemeiază în acest sens pe Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 (T-528/09). Erorile juridice constatate de Tribunal ar determina nulitatea întregului regulament. Reclamanta sugerează ca Finanzgericht (Tribunalul Fiscal) să adreseze o întrebare Curții de Justiție în ceea ce privește validitatea Regulamentului (CE) nr. 926/2009.
- 8 Aceasta - reclamanta - nu ar fi nici producătorul, nici exportatorul bunurilor în cauză. De asemenea, aceasta nu revinde tuburile importate, ci le prelucrează. Prin urmare, nu ar exista prețuri de revânzare. Aceasta nu ar fi afiliată niciunui dintre exportatorii produselor în cauză.
- 9 După adoptarea regulamentului antidumping provizoriu - Regulamentul (CE) nr. 289/2009 -, aceasta - reclamanta - ar fi depus o cerere în vederea unei audieri în conformitate cu articolul 2 din acest regulament. Ulterior, audierea ar fi avut loc la 24 iunie 2009, la Bruxelles.
- 10 Reclamanta solicită:

anularea deciziei pârâtului din 12 decembrie 2017, care corespunde deciziei privind contestația din 23 august 2018.

11 Pârâtul solicită:

respingerea acțiunii.

Acesta își reafirmă poziția anterioară. **[OR 5]**

12 *[omissis]* [informații procedurale]

13 Secția suspendă procedura în aplicarea analoagă a articolului 74 din Finanzgerichtsordnung (Regulamentul de procedură fiscală) și adresează Curții de Justiție, în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) întrebarea menționată în dispozitiv în vederea pronunțării unei decizii preliminare, deoarece aprecierea juridică a cazului depinde de aplicarea unui act legislativ al Uniunii a cărui validitate este pusă sub semnul întrebării.

14 **1. Admisibilitatea cererii de declanșare a unei proceduri preliminare**

Reclamanta poate invoca nevaliditatea Regulamentului (CE) nr. 926/2009. Un operator economic care a depus o cerere de rambursare a taxelor antidumping achitate de acesta poate, în cazul în care rambursarea i-a fost refuzată, să inițieze un litigiu în fața unei instanțe naționale având ca obiectat validitatea regulamentului în cauză. Instanța menționată poate sau chiar este ținută să adreseze Curții de Justiție, în condițiile prevăzute la articolul 267 TFUE, o întrebare privind validitatea regulamentului în cauză (Hotărârea Curții din 18 octombrie 2018, *Internacional de Productos Metálicos SA*, C-145/17 P, punctul 61; Hotărârea din 14 iunie 2012, *CIVID*, C-533/10, punctul 33).

15 Nu există nicio derogare. O astfel de derogare ar exista numai în cazul în care reclamanta ar putea formula o acțiune directă împotriva Regulamentului (CE) nr. 926/2009. Dar nu aceasta este situația. Reclamanta nu a fost vizată de ancheta antidumping. Ea nu a făcut decât să participe la o audiere. De asemenea, ea nu ar fi putut nici să formuleze o acțiune directă împotriva Regulamentului (CE) nr. 926/2009 în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf la final TFUE. Taxele antidumping au fost stabilite doar prin intermediul unei decizii a autorității naționale competente (a se vedea cu privire la o situație similară Hotărârea Curții din 18 octombrie 2018, *C-207/17, Rotho Blaas Sri*, punctul 26 și urm., în special punctul 40).

16 **2. Cadrul juridic**

a) Condițiile rambursării se orientează fie în funcție de articolul 236 din **[OR 6]** Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, denumit în continuare „CVC”), fie în funcție de articolul 116 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 117 alineatul (1) și cu articolul 121 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1, denumit în continuare „CVU”), care este integral în vigoare de la 1 mai 2016,

înlocuind în același timp Codul Vamal Comunitar [articolul 286 alineatul (2) coroborat cu articolul 288 alineatul (2) din CVU]. În scopul procedurii preliminare, nu este necesară o clarificare a normelor aplicabile, întrucât condițiile prealabile ale normelor aplicabile prevăzute de cele două regulamente sunt aceleași.

- 17 Din punct de vedere material, articolul 236 alineatul (1) primul paragraf din CVC are următorul cuprins:

„Drepturile de import sau de export se rambursează în măsura în care se stabilește că, în momentul în care au fost plătite, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înscrisă în evidența contabilă contrar dispozițiilor articolului 220 alineatul (2).”

Articolul 116 alineatul (1) litera (a) din CVU are următorul cuprins:

„Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, quantumul taxelor la import și la export se rambursează sau se remite din oricare dintre motivele următoare:

- a) taxe la import sau la export percepute în exces[.]”

Articolul 117 alineatul (1) din CVU prevede în extras:

„Se procedează la rambursarea sau la remiterea quantumului taxelor la import sau la export în cazul în care quantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește quantumul de plătit în mod legal [...].”

- 18 În ceea ce privește condițiile formale, în special termenul de depunere a cererii, se aplică următoarele dispoziții:

Articolul 236 alineatul (2) primul paragraf din CVC prevede:

„Drepturile de import sau export se rambursează sau se remit la depunerea unei cereri către biroul vamal în cauză într-un termen de trei ani de la data la care valoarea acestor drepturi a fost comunicată debitorului.” **[OR 7]**

Articolul 121 alineatul (1) litera (a) din CVU prevede:

„Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu articolul 116 se depun la autoritățile vamale în termenele următoare:

- a) în caz de taxe la import sau la export percepute în exces [...]: în termen de trei ani de la data notificării datoriei vamale [.]”

- 19 b) Prin articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, origine din Republica Populară Chineză [JO

2009, L 262, p. 19, denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 926/2009”] este percepută o taxă antidumping definitivă pe importurile anumitor țevi și tuburi originare din RPC.

În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 926/2009, tariful vamal antidumping stabilit în funcție de societate este de 27,2 % pentru societățile cooperante enumerate în anexa la regulament. În anexa la regulament sunt enumerate în special:

Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd

Tianjin Pipe (Group) Corporation (TPCO)

- 20 În conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 926/2009 se aplică dispozițiile în vigoare privind taxele vamale, cu excepția cazului în care se prevede altfel.
- 21 c) Regulamentul (CE) nr. 926/2009 se întemeiază pe Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223, denumit în continuare „Regulamentul de bază antidumping”). La alineatul (9) al articolului 3 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, se menționează:

„Stabilirea existenței pericolului de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența amenințării cu prejudiciul important, este necesar să se examineze, printre [OR 8] altele, factori precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri; și
- d) stocurile produsului care face obiectul examinării.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de orientare decisivă, dar totalitatea factorilor luați în considerare trebuie să conducă la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.”

- 22 Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază antidumping prevede:

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul Comunității necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, se impune o taxă antidumping definitivă de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei prezentată după consultarea comitetului consultativ.” [...]

23 **3. Pertinența întrebării preliminare**

Reclamanta solicită rambursarea taxelor antidumping care au fost stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 926/2009. Aspectul conform căruia tuburile importate intră în domeniul de aplicare material și temporal al acestui regulament nu este contestat de părți.

- 24 Termenul de rambursare de trei ani [articolul 236 alineatul (2) primul paragraf, respectiv articolul 121 alineatul (1) litera (a) din CVU] a fost respectat. Termenul a început să curgă în ziua următoare zilei în care a fost adoptată decizia privind taxele la import din 4 noiembrie 2014 [articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf [OR 9] din Regulamentul (CEE, EURATOM) nr. 1182/71] al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor (JO 1971, L 124, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 16). Această zi a fost 5 noiembrie 2014. Întrucât 5 noiembrie 2017 a căzut într-o duminică, termenul a expirat în ziua lucrătoare următoare, 6 noiembrie 2017, la ora 24:00 [articolul 3 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul nr. 1182/71]. În ziua respectivă, cererea de rambursare a fost primită prin fax de pârât.
- 25 Regulamentul (CE) nr. 926/2009 a fost anulat prin Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014 (T-528/09) în măsura în care se referea la exportul unor produse fabricate de Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd.. În privința tuturor celorlalte exporturi către Uniunea Europeană, care intră în domeniul de aplicare al acestui regulament, regulamentul este în continuare valabil (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 14 iunie 2012, CIVID, C-533/10, punctul 33). Întrucât acesta este în continuare valabil, pârâtul trebuie să îl aplice. La aplicarea regulamentului, nu ar exista un drept la rambursare, întrucât taxele antidumping stabilite inițial ar fi fost datorate legal. În schimb, în cazul în care regulamentul ar fi nul de asemenea în ceea ce privește importurile reclamantei, taxele antidumping stabilite inițial ar trebui rambursate, deoarece acestea nu erau datorate legal în sensul articolului 236 alineatul (1) primul paragraf din CVC, respectiv în discuție ar fi o taxă la import percepută în exces [articolul 116 alineatul (1) litera (a) din CVU].

26. Întrucât instanța de trimitere, în calitate de instanță națională, nu este competentă să declare ea însăși nevalide acte ale unor organe ale Uniunii, precum regulamentele antidumping ale Consiliului (Hotărârea Curții din 22 octombrie 1987, Foto-Frost, cauza 314/85, punctul 15; Hotărârea din 6 decembrie 2005, Gaston Schul Douaneexpediteur BV, C-461/03, punctul 21), este necesar să fie sesizată Curtea de Justiție.

27 4. Considerații juridice cu privire la întrebarea preliminară

Regulamentul (CE) nr. 926/2009 este nul în cazul în care acesta încalcă norme de drept de rang superior. Singura încălcare care poate fi avută în vedere este încălcarea Regulamentului de bază antidumping.

Prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014 (T-528/09), Tribunalul a hotărât că Regulamentul (CE) nr. 926/2009 încalcă articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază antidumping (punctul 92 al Hotărârii).

28 Articolul 3 alineatul (9) din Regulamentul de bază antidumping definește factorii pe baza cărora se poate stabili iminența unui [OR 10] prejudiciu important. Tribunalul a stabilit (punctul 91 din hotărâre) că, în examinarea celor patru factori menționați în cadrul acestei dispoziții, pe baza cărora se poate stabili iminența unui prejudiciu, instituțiile Uniunii nu au considerat determinant un factor (stocurile), că în legătură cu doi factori (volumul importurilor și prețul importurilor) există contradicții între previziunile Comisiei confirmate de Consiliu în regulamentul atacat și datele relevante din perioada ulterioară perioadei de anchetă, iar un factor (capacitatea exportatorului și riscul de reorientare a exporturilor) ar fost tratat în mod lacunar în ceea ce privește datele relevante care trebuie luate în considerare.

29 În continuare, Tribunalul precizează (punctul 91 din hotărâre):

Aceste incoerențe și lacune trebuie analizate în contextul cerințelor prevăzute de regulamentul de bază potrivit cărora pericolul de prejudiciu trebuie să se bazeze „pe fapte, nu doar pe presupuneri, supoziții sau posibilități îndepărtate”, iar modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie „previzibilă în mod clar și iminentă”.

30 Pe baza acestei comparații, Tribunalul a ajuns la concluzia potrivit căreia Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere, încălcând obligația prevăzută la articolul 3 alineatul (9) din Regulamentul de bază antidumping (punctul 92 din hotărâre).

31 Articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul de bază antidumping stabilește că o taxă antidumping definitivă poate fi stabilită numai în cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există un prejudiciu cauzat unei ramuri de producție naționale. Acest lucru nu s-a întâmplat, întrucât prejudiciul (sub forma riscului de

producere iminentă a unui prejudiciu) nu a putut fi dovedit pe baza unei aprecieri juridice corecte (punctul 92 din hotărâre).

- 32 Curtea de Justiție a respins prin Hotărârea din 7 aprilie 2016 (C-186/14 P și C-193/14 P) recursurile formulate împotriva Hotărârii Tribunalului din 29 ianuarie 2014.
- 33 Potrivit instanței de trimitere, motivele care au condus la nulitatea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 în raport cu Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd. au o natură generală. Acestea se referă la constatarea **[OR 11]** prejudiciului cauzat unei ramuri de producție naționale, care reprezintă o condiție prealabilă pentru prelevarea unei taxe antidumping. Astfel, instanța de trimitere consideră că Regulamentul (CE) nr. 926/2009 ar trebui anulat în ansamblul său, din motivele prezentate în Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2014.

[*omissis*]

[semnături]

[*omissis*]

DOCUMENT DELUCRAT